

Odešel prof. Ing. Vladimír Křístek, DrSc., dr. h. c., FEng.

Ve středu 9. září nás zastihla smutná zpráva o náhlém odchodu profesora Vladimíra Křístka.

Byl zakládajícím členem Inženýrské akademie ČR a též členem její Rady, profesor Katedry betonových a zděných konstrukcí Fakulty stavební ČVUT a společníkem projekční firmy Křístek, Trčka a spol., s. r. o. Během svého působení v oblasti teorie stavebních konstrukcí se stal výraznou vědeckou osobností u nás i v zahraničí, v praxi uznávaným odborníkem, členem řady významných společností a nositelem řady čestných vyznamenání.

Vladimír Křístek se narodil v roce 1938 v Praze. Maturoval s vyznamenáním v roce 1957 na střední průmyslové škole stavební a v roce 1962 absolvoval stavební fakultu s vynikajícím prospěchem. Již během studia publikoval v odborných časopisech originální řešení komplikovaných problémů zejména z oblasti navrhování konstrukcí z předpjatého betonu. V této době vznikla také jeho metoda řešení vlivu dotvarování a smršťování betonu na konstrukce měnících statický systém během výstavby. Po ukončení vojenské služby se vrátil na stavební fakultu, nastoupil na Katedru stavební mechaniky a zahájil studium řádné vědecké aspirantury. Velice rychle, během necelého roku, složil všechny kandidátské zkoušky a předložil disertační práci na téma Tenkostěnné pruty komůrkového přetvořujícího se průřezu. Po získání vědecké hodnosti kandidáta technických věd přešel na Katedru betonových konstrukcí a mostů, kde ve funkci vědeckého pracovníka dále zpracovával problematiku komorových mostů. Již ve věku třiceti let se habilitoval a byl jmenován docentem. V této době také již velice úspěšně publikoval v českých i zahraničních odborných časopisech a napsal knihu Tenkostěnné pruty nevyztuženého komůrkového průřezu.

Vysokého ocenění za dosavadní velmi úspěšnou práci se mu dostalo

vyzváním k přednesení jedné z hlavních přednášek na VI. celosvětovém kongresu FIP v roce 1970. Toto mimořádné vystoupení a mnoho dalších publikací, zejména v oblasti tenkostěnných konstrukcí, mu vynesly řadu pozvání na prestižní zahraniční univerzity – University of California v Berkeley, University of Wales, College of Cardiff, Northwestern University v Evanstonu. Ve svých 36 letech předložil doktorskou disertační práci na téma Teorie výpočtu komůrkových nosníků, získal vědeckou hodnost doktor technických věd a ihned byl jmenován vedoucím vědeckým pracovníkem. Profesorem na Katedře betonových konstrukcí a mostů se stal v roce 1987. Po změně politických poměrů v roce 1989 byl jmenován vedoucím této katedry a současně začal zastávat řadu významných společenských funkcí – mezi léty 1989 až 1994 byl proděkanem pro vědecko-výzkumnou činnost, od roku 1990 byl členem vědecké rady fakulty a od roku 1997 členem vědecké rady celého ČVUT. Jeho odborná činnost zahrnovala kromě tenkostěnných komorových konstrukcí též stabilitu štíhlých prvků, smykové ochabnutí, deformace betonových konstrukcí nebo vlivy objemových změn na působení předpjatých betonových mostů. Počet jeho publikací značně přesahuje číslo 750 (včetně 11 knižních monografií), z toho značná část byla vydána v zahraničí.

Dostalo se mu řady uznání a poct, mimo jiné byl v březnu 1998 vyznamenán Medailí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy 1. stupně, získal medaili profesora Bažanta a mezi nejvýznamnější ocenění patří dvě Státní ceny – za rozvoj metod analýzy komorových mostů a za přínosy ve výzkumu vlivů objemových změn betonu. Jeho věhlas mezinárodně uznávaného odborníka potvrzuje uvedení jeho jména v seznamu významných osobností s názvem Who is who vydaném v USA.